Dosarul nr. 1r-260/23 Judecătoria Bălți, sediul Central
1-22180035-03-1r-15092023 Judecător: Andrei Guțu

D E C I Z I E
În numele Legii

21 decembrie 2023 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălţi

În componența:
Președintele completului Ion Talpa
Judecători Svetlana Şleahtiţki și Oxana Mironov

judecând în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul **procurorului în Procuratura mun. Bălți, Stanislav Monastîrschi**, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 21.07.2023, pe cauza penală de învinuire a lui:

> **Prepelița Andrei *****,** ***** a.n., IDNP *****, originar și locatar *****, celibatar, studii superioare necomplete, ne supus serviciului militar, student Universitatea Tehnică a Moldovei facultatea științe agricole, silvice și ale mediului, angajat agronom ÎM „Agrotehimpex”, cetățean al R.Moldova, fără antecedente penale;

A fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin.(1) Cod Penal;

Termenul de examinare a cauzei:
Instanța de fond: 08.12.2022 – 21.07.2023;
Instanța de recurs: 15.09.2023 – 21.12.2023.
Pentru a se expune pe marginea recursului declarat, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Adoptând sentința în cauză, instanța de fond a reținut, că ***Prepelița Andrei,*** care deține permis de conducere nr.185600640 de categorie ”B”, la data de 28.11.2022, a consumat băuturi spirtoase și anume vin și fiind în stare de ebrietate alcoolică și dându-și seama de consecințele care pot surveni în rezultatul

conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, a urcat la volanul automobilului model ,,Volkswagen Tiguan,, cu n/î ***** și deplasându-se pe intersecția str. Decebal, mun. Bălți sensul giratoriu ,,Râșcani,, aproximativ la ora 04:10 a fost stopat de către ofițerul secției patrulare Bălți a DP Nord a INSP al IGP, inspector Crigan V. În cadrul discuţiei cu cet. Prepelița Andrei el avea semne vizibile de ebrietate alcoolică în legătură cu ce a fost supus testării cu alcotesterul "Drager", în urma căruia s-a constatat, că concentrația de alcool pur în aerul expirat de cet. Prepelița Andrei era de 0,48 mg/l. După ce, ultimul a fost condus de către ofițerul patrulare al CP nr.1 Bălţi la Serviciul Narcologic al Spitalului Municipal Bălţi, unde, în cadrul examenului medical, de la el au fost recoltate probe biologice de sânge pentru examinare toxicologică. Conform Raportului de expertiză judiciară nr.202206P0702 din 02.12.2022 în sângele cet. Prepelița Andrei s-a depistat alcool etilic în cantitate de 1,09 ‰, echivalent a 1,09 g/l, cantitatea, care conform art.134[12] alin.(3) CP RM, se atribuie la stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, cantitate care conform Hotărârii Guvernului Nr.296 din 16.04.2009 cu modificările ulterioare şi conform art. 134 [12] CP se atribuie la stare de ebrietate cu grad avansat, de unde rezultă că, conducătorul mijlocului de transport Prepelița Andrei a ignorat prevederile Regulamentului de Circulație Rutieră aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009 și anume pct. 14 lit. a) care stipulează: „Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere ".

Prin acțiunile sale cet. Prepelița Andrei a comis infracțiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (1) din Codul penal - *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*.

Până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul a depus instanței de judecată o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscând faptele imputate.

Nefiind de acord cu sentința primei instanțe a declarat recurs procurorul în Procuratura mun. Bălți, Stanislav Monastîrschi, solicitând admiterea recursului, casarea sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 21.07.2023, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie recunoscut vinovat numitului Prepelița Andrei de comiterea crimei prevăzute de art. 264/1 alin. (1) Cod penal și să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. În rest de a lăsa sentința instanței de fond fără modificări.

În motivarea recursului declarat și-a manifestat dezacordul cu sentința pronunțată de către instanța de fond în sensul aplicării față de inculpat a prevederilor art. 79 Cod penal, reieșind din caracterul faptei ilegale penale incriminate, rezonanța crimei comise, precum și faptul că acesta a comis o infracțiune în stare de ebrietate, fiind la volanul unui mijloc de transport cu pericol sporit, fapt care face a aprecia imposibilitatea reținerii circumstanțelor excepționale de instanță și aplicării normei prevăzute de art. 79 Cod penal și respectiv ne anularea dreptului de a conduce mijlocul de transport.

Menționează, că instanța de fond la stabilirea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege, nu a argumentat deplin motivele aplicării față de inculpat a prevederilor art.79 Cod penal, soluție care este greșită și nu corespunde scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului, ci s-a limitat doar la aprecierea faptului că, Prepelița Andrei este student al Universității Tehnice a Moldovei, Facultatea științe agricole, silvice și ale mediului, combinând studiile cu munca, angajat ca agronom la SRL ’’Agrotehimpex” și paralel având grija de bunica acestuia care este în etate și bolnavă.

De asemenea, subliniază că cele reținute de către instanța de fond urmează a fi apreciate critic, or potrivit informației prezentate de către partea apărării Prepelița Andrei este student cu frecvența la zi, ceea ce presupune prezența fizică la ore zilnic, astfel apar suspiciuni despre posibilitatea fizică de a fi prezent atât la ore în mun. Chișinău, concomitent și la serviciu la SRL „Agrotehimpex” (mun. Bălți str. Strîi 1A) în calitate de agronom. La fel apar suspiciuni la posibilitatea fizică a executării pedepsei în calitate de muncă neremunerată în folosul comunității.

La caz, arată că potrivit prevederilor art.79 Cod penal, „ ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de alta categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie”.

Astfel, acuzatorul de stat apreciază pedeapsa aplicată față de inculpat vădit neproporțională celor comise de către acesta și urmările produse, cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.75 Cod penal, din care rezultă, că persoanei culpabile se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată urmează să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează

răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și condițiile de viață ale familiei acestuia.

Procedura înștiințării legale în instanța de recurs a fost executată.

Potrivit prevederilor **art. 447 alin. (1) Cod procedură penală:** *„recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces”.*

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

La data 21.09.2023 a parvenit referință de la avocatul Dulgher Dumitru în interesele inculpatului Prepelița Andrei, prin care a indicat că este de acord cu pedeapsa aplicată sub formă de muncă neremunerată de către instanța de fond față de inculpat, fără aplicarea pedepsei complementare, anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Analizând argumentele invocate în recurs prin prisma probelor administrate, verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul declarat urmează a fi admis, iar sentința contestată urmează a fi casată cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond în alt complet de judecată.

Soluția instanței de recurs rezultă din următoarele.

Conform art.449 alin. (1) pct. 2) lit.d) Cod Procedură Penală, judecând recursul, instanţa *admite recursul,* casînd hotărîrea, parţial sau integral, şi i-a una din următoarele soluţii: *d) dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanţa de recurs.*

Potrivit art.441 alin.(1) Cod Procedură Penală se reglementează, că *instanţa de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declaraţia de recurs şi numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces*.

Conform art.441 alin.(2) Cod Procedură Penală se indică, *că instanţa de recurs examinează cauza în limitele temeiurilor prevăzute în art.444, însă ea este obligată ca, în afara temeiurilor invocate şi cererilor formulate de recurent, să examineze întreaga cauză sub toate aspectele, dar fără a agrava situaţia părţii în favoarea căreia s-a declarat recurs.*

Potrivit prevederilor art.384 alin.(3) CPP*, sentința instanţei de judecată trebuia să fie legală, întemeiată şi motivată.*

Analizând textul sentinței contestate prin prisma argumentelor invocate în recurs și temeiurilor de casare nominalizate, Colegiul penal constată că criticile aduse de către titularul cererii de recurs și-au găsit confirmare în speța dedusă judecății.

Potrivit prevederilor articolul 448 Cod de procedură penală, Judecarea recursului: *(1) Judecînd recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente*

noi prezentate în instanţa de recurs; (2) Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Raportând sentința instanței de fond, la rigorile prevăzute supra, se atestă că instanța de fond nu a ținut cont pe deplin de aceste cerințe şi a comis următoarele erori de drept.

Astfel, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de fond, inclusiv şi să o caseze, atunci când se constată admiterea erorilor de drept, de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului şi care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri nemotivate.

Respectiv din conținutul recursului declarat, rezultă că recurentul critică sentința instanței de fond în sensul aplicării prevederilor art. 79 Cod penal, astfel inculpatului Prepelița Andrei i-a fost aplicată o pedeapsă penală fără anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Având în vedere că autorul recursului nu contestă starea de fapt stabilită de instanța de fond şi nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Prepelița Andrei, Colegiul nu se va pronunța asupra acestor aspecte, dar se v-a expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei.

În urma analizei sentinței sub aspectul menționat, în raport cu circumstanțele cauzei, Colegiul penal constată că instanța de fond pripit a ajuns la soluția de a-i stabili inculpatului Prepelița Andrei o pedeapsă fără anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

La fel, instanța de recurs notează faptul că prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege, de care sunt obligate să se conducă instanțele de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Instanțelor de judecată, legea penală le acordă o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării pedepsei penale, luând în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana celui vinovat, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținând cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Sancțiunea art. 264/1 alin. (1) CP al RM, săvârșirea căruia i s-a imputat lui Prepelița Andrei, prevede ca pedeapsă *munca neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore,* ***cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport,*** astfel fiind evidentă și obligatorie stabilirea pedepsei complementare în cazul judecat. Or, în acest sens, legea nu prevede și nu permite o alternativă.

Astfel, verificând legalitatea sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 21.07.2023 sub aspectul atacat, Colegiul constată că, instanța de fond la individualizarea pedepsei penale ce urma a-i fi stabilită lui Prepelița Andrei nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal, respectiv, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana

celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context Colegiul relevă că, prevederile art. 384 alin. (3) și (4) Cod de procedură penală, coroborate cu cele ale art. 385 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, indică la faptul că la adoptarea hotărârii instanța de judecată soluționează chestiunea cu privire individualizarea pedepsei, prin prisma confirmării/infirmării existenței circumstanțelor care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, or, numai în aceste condiții actul judecătoresc va putea fi considerat legal, întemeiat şi motivat.

În continuare instanța de recurs statuează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea pedepsei, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

În conformitate cu acestea, pedeapsa aplicată persoanei vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Reieșind din prevederile legale se menționează că, legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale şi a pedepsei penale, luându-se în considerare caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, personalitatea vinovatului, caracterul prejudiciului și mărimea daunei cauzate, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și condițiile de viață ale familiei lui (art. 75 Cod penal).

Totodată, la stabilirea pedepsei, instanțele de judecată pot recunoaște ca agravante numai acele circumstanțe care au fost stabilite de organele de urmărire penală, au fost indicate în rechizitoriu (art. 296 alin. (2) Cod de procedură penală) și numai dacă au fost susținute de acuzatorul de stat în dezbaterile judiciare.

Așadar, chestiunea de individualizare a executării pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea atât a unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal în baza căruia este condamnat inculpatul, cât și a modului de executare a acesteia, instanța de judecată fiind singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Având ca reper cele menționate, Colegiul penal constată că, instanța de fond a concluzionat că în privința lui Prepelița Andrei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Codul penal poate fi aplicată pedeapsa sub formă de

muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 134 ore, iar în temeiul art. 79 Cod penal, fără anularea dreptului de a conduce mijloacele de transport.

În contextul celor expuse, instanța de fond a stabilit următoarele situații a inculpatului în cumul ca circumstanță excepțională: comportarea inculpatului în timpul şi după consumarea infracțiunii – regretă de cele comise, a asigurat instanța că nu va săvârși fapte similare, recunoașterea vinovăției şi căința sinceră, contribuirea activă a inculpatului la examinarea în termeni rezonabili a cauzei, inclusiv prin depunerea cererii de a examina cauza conform art.364/1 CPP, starea psihico-emotivă a inculpatului fiind pentru prima dată stabilit în stare de ebrietate la volan şi procedura de stabilire a stării de ebrietate, fiind student Universitatea Tehnică a Moldovei facultatea științe agricole, silvice și ale mediului, combină studiile cu munca, angajat agronom ÎM „Agrotehimpex", la locul de muncă se caracterizează pozitiv, s-a prezentat ca angajat responsabil și sârguincios, în activitate are nevoie permanent de deplasări de serviciu cu automobilul, la domiciliu se caracterizează pozitiv, poartă grija bunicii, persoană în etate și bolnavă, conducerea mijlocului de transport este o necesitate stringentă de a se deplasa permanent.

Așadar, instanța de fond a apreciat împrejurările date ca fiind circumstanțe excepționale motiv pentru care a aplicat prevederile art. 79 alin. (1) Cod penal și nu i-a stabilit inculpatului Prepelița Andrei pedeapsa complimentară și anume: fără anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În acest context, Colegiul menționează că, în sensul art. 79 Cod penal se înțelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care sa derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului.

Subsecvent, ca excepționale o instanță de judecată urmează să stabilească, astfel de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și date privind personalitatea inculpatului – grad de invaliditate (I, II), persoana cu dizabilități severe și accentuate, merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră.

Or, împrejurările cauzei invocate de prima instanță referitor la temeiurile pentru care s-a aplicat prevederile art. 79 Cod penal, nu pot fi reținute ca circumstanțe excepționale, ieșite din comun, ce nu sunt caracteristice comportamentului și personalității lui, ținând cont de împrejurările comiterii faptei, manifestate prin conducerea automobilului în stare de ebrietate alcoolică punând în pericol siguranța traficului rutier, precum și a altor persoane, iar recunoașterea vinovăției, căința sinceră, caracteristica pozitivă, fiind încadrat în câmpul muncii, nu pot fi apreciate drept circumstanțe ce ar face o excepție de la general.

De asemenea, Colegiul penal ține să menționeze, că deși componența art. 264[1] alin. (1) Cod penal este inclusă în categoria infracțiunilor ușoare, totuși făcând parte din domeniul securității circulației rutiere și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, ea este îndreptată spre neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, întru excluderea urmărilor grave ce pot surveni ca rezultat al acestor acțiuni, ținându-se cont și de faptul, că la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol.

Totodată, instanța de recurs conchide că, atragerea inculpatului la răspunderea penală pe art. 264[1] alin. (1) Cod penal, determină necesitatea aplicării în privința lui atât a pedepsei penale principale, cât și a celei complimentare, obligatorii, întru excluderea manifestării în continuare a aceluiași comportament de neglijare a restricțiilor impuse de lege, precum și a practicii vicioase de sine încredere în rândurile infractorilor.

La cele indicate supra, Colegiul penal instituie că, pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Astfel, Colegiu concluzionează că, prima instanță greșit a individualizat neaplicarea pedepsei complimentare inculpatului Prepelița Andrei, admițând derogări de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar această situație nu acordă posibilitatea instanței de recurs de a examina cauza, or, erorile admise de către instanța de judecată nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, în prezenta speță și-au găsit confirmare temeiurile pentru recurs invocate de către procuror, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de fond cu remiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță de judecată, în alt complet de judecată, deoarece această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Reieșind din cele expuse supra și conducându-se de art. art. 449 alin.(1) pct.2) lit. d) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,-

D E C I D E:

Admite recursul **procurorului în Procuratura mun. Bălți, Stanislav Monastîrschi**, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 21.07.2023, pe cauza penală în privinţa lui **Prepelița Andrei *****, dispune casarea sentinței în cauză, cu restituirea cauzei la rejudecare în instanța de fond, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Preşedinte de şedinţă, judecător: Judecători: